

- labuntur de te perennem. Generosorum autem infamia ultra obitum porrigitur. Metu e proelio te secessisse existimabunt proceres magnis curribus vecti, eorumque, a quibus magni aestimatus fueras, contemptum subibis, et contumeliosos sermones multos serent inimici tui, vituperantes tuam fortitudinem: quod quid molestius evenire potest? Vel occisus coelum es adepturus, vel victor terra potiere. Quare exsurge, o Kuntidis nate, ad pugnandum obfirmato animo! Voluptatem molestiamve pari loco ponens, praemium iacturamve, victoriam clademve, protinus ad pugnam accingere: ita affectus nullam contrahes labem. Haec tibi exposita est ratiocinio sententia; nunc autem secundum devotionem eam accipe, cui sententiae devotus, o princeps, operum vincula abiicies. Nulla ibi est conatum frustratio, nec detrimentum exstat; vel tantillum huius religionis liberat ab ingenti formidine. Ad constantiam efformata sententia una haec est, o Kuruis proles: multipartitae autem ac infinitae sententiae inconstantium. Quam floridam istam orationem proferunt insipientes, librorum sacrorum dictis gaudentes, nec ultra quidquam dari affirmantes, cupiditatibus obnoxii, sedem apud Superos finem bonorum praedicantes; orationem, inquam, insignes natales tanquam operum praemium pollicentem, rituum varietate abundantem, quibus aliquis opes ac dominationem nanciscatur: qui hac a recto proposito abrepti, circa opes ac dominationem ambitiosi sunt, horum mens non componitur contemplatione ad perseverantiam. Ternarum qualitatum materiam exhibent libri sacri: tu autem liber esto a ternis qualitatibus, o Arjuna; liber a gemino affectu, semper essentiae deditus, expers sollicitudinum, tui compos. Quot usibus inservit puteus aquis